

denne ene Aføelling, af det ene Thing, skulde kuldkaste den Beslutning, som Regjeringen maatte tage i Henhold til selve Loven; er det er billigt forlangende? Naar Regjeringen har en Lov, hvorefter den skal ordne et Statsanliggende, vil man saa forlange, at den paa Grund af, at et af Thingene har vedtaget et modstridende Lovforslag, som ikke kan blive til Lov, skal tilside sætte Loven og holde sig til denne af det ene Thing, tage Beslutning? Vil man virkelig fordre det, er der Noget, der vil sige Ja dertil? — Ja, naar det altsaa viser sig, at vi ikke ville forlange, at Regjeringen skal bryde sig om, at vi vedtage Forslaget ... (R. Jensen: Jo vist ville vi saa!). Ja, for var der jo Ingen, der vilde svare Ja, og naar De forlange det, saa forlange De, mine Herrer, noget meget Ubilligt, og Noget, der ikke kan indrømmes, thi De forlange, at Regjeringen skal see bort fra det, der har fundet saavel nærværende Things som Landsthingets Bifald og Hans Majestæts Approbation, De forlange, at Regjeringen skal stille nærværende Things eensidige Beslutning over det, der paa grundlovmæssig Maade er bleven til Lov for Landet; men det er et meget ubilligt forlangende, og De kunne ikke vente, at en Regjering, der tager ligemeget Hensyn til de forskjelligte Dele af den lovgivende Magt, vil tage noget Hensyn til, om De ogsaa stille et saadant forlangende. Følgen deraf vil altsaa være, at De kunne udøve en vis svækkende og lammende Indflydelse paa Regjeringen (R. Jensen: Det er altid Noget!). Ja, det er Noget, at bruge denne Udtalelse her, uagtet man veed, at det andet Thing ikke kan komme til at tage sin Beslutning i en saa vigtig Sag. Jeg finder det meget ubetænksomt, saaledes at ville sætte Thingets Indflydelse paa Spil (R. Jensen: Saa!). Ja, det

finder jeg, thi det er sikkert, at naar Thinget vedtager en saadan Udtalelse, kan Regjeringen ikke, dersom den vil opfylde sin Pligt ligeoverfor Loven, ligeoverfor det, der er vedtaget af nærværende Thing og af Landsthinget og stadfæstet af Hs. Majestæt, tage noget Hensyn til denne Udtalelse, og ved en saadan Udtalelse, som man seer vil blive frugtesløs, svækker man den Indflydelse, som vi Alle maae ønske, at Folkethinget maa have. Derfor skal jeg stemme mod Forslaget.

Æscherning: Maa jeg bede om Ordet.

Førmanden: Den ærede Rigsdagsmand har allerede havt Ordet 3 Gange. — Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Winther: Først maa jeg paa det Bestemteste protestere imod og afvise den Sigtelse, der blev fremført af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), at man forsættelig skulde have holdt sig tilbage med at indbringe Forslaget saalænge, til man vidste, at det ikke kunde komme til det andet Thing; dette er en Usandhed. Lovforslaget er fremkommet, saasnart det kunde fremkomme fra vor Side, efterat de Dverveelser vare tilendebragte, som vi ansaae fornødne (Hammerich: Naar!). Det vil den ærede Formand, hvis han behager, kunne oplyse det ærede Medlem om; jeg erindrer i dette Dieblik ikke ganske nøiagtig Dagen.

Førmanden: Det ærede Medlem vil kunne erfare det, naar han efterseer Forslaget i Anhanget, thi der staar det (Flere Stemmer: Det var den 13de November! — Monrad: Hør, den 13de November! R. Jensen: Det er 4 Uger siden!).